

Social trygghet och delaktighet i EU

Inom ramen för den öppna samordningsmetoden, samarbetar EU:s medlemsstater sedan år 2000 kring frågor om att bekämpa fattigdom och social utestängning, verka för hållbara och rimliga pensioner samt en hållbar och tillgänglig hälso- och sjukvård samt äldreomsorg. Inom de olika politikområdena har medlemsstaterna skrivit rapporter och handlingsplaner och samarbetet har kommit olika långt.

EU-kommissionen presenterade år 2003 ett förslag som syftade till att strömlinjeforma samarbetet på det sociala området. Förslaget innebär att de tre ovan nämnda arbetsområdena slås samman och att endast en gemensam rapport skall utarbetas.

I september 2006 presenterade den dåvarande regeringen en strategirapport för social trygghet och social delaktighet. Denna rapport har nu uppdaterats och en ny rapport antogs av regeringen den 3 april 2007.

De nationella rapporterna sammanställs därefter till en gemensam EU-rapport där utvecklingen på EU-nivå beskrivs, ländernas utveckling jämförs och de stora utmaningarna fastslås. Rapporterna ligger också till grund för så kallade ländergranskningar där medlemsstaterna får presentera sina system, vidtagna åtgärder och diskutera utmaningar och goda exempel mellan sig.

Mål för processen

Stats- och regeringscheferna har antagit breda målsättningar som ligger till grund för samarbetet på det sociala området. Det handlar om att främja social sammanhållning och lika möjligheter för alla genom tillräckliga, tillgängliga och finansiellt hållbara sociala trygghetssystem. Utifrån dessa övergripande målsättningar finns inom de olika delområdena specifika målformuleringar.

Utveckling mäts med indikatorer

En viktig del i samarbetet är att på EU-nivå komma överens om ett antal indikatorer. Med hjälp av dessa ska utvecklingen mätas på både nationell och EU-nivå. Genom att samma indikatorer används av samtliga länder underlättas jämförelsen, både mellan länderna och utvecklingen nationellt.

Nätverk sprider kunskap och påverkar processen

För Sveriges del har två saker varit centrala: frågan om hur samtliga berörda aktörer kan involveras i processen, och hur man kan sprida kunskap om goda lokala exempel. Detta har särskilt gällt det avsnitt i rapporten som utgör en nationell handlingsplan för social delaktighet. Ett stort antal organisationer har slutit sig samman i ett nätverk för att kunna påverka processen, och vilka frågor Sverige lyfter fram i sin handlingsplan/rapport. Nätverket har spelat en mycket viktig roll när det gäller att sprida kunskap om och skapa intresse för frågorna i en bredare krets, både nationellt och på EU-nivå. Detta har de gjort genom de europeiska nätverk som många organisationer tillhör. För att stärka brukarinflytandet vid genomförandet av den svenska handlingsplanen för social delaktighet inrättades år 2003 en brukardelegation i

Socialdepartementet.

Begreppet brukare och brukardelegationen

Med brukare menas användare av offentliga tjänster. Brukarinflytande innebär möjlighet att påverka innehåll och kvalitet i de offentliga tjänster som man använder, både som enskild individ och som grupp. Brukardelegationen är ett forum för dialog mellan de grupper som använder offentliga tjänster, framförallt inom socialtjänstens område, och den politiska ledningen. Se länken [Läs mer om brukardelegationen](#).

Socialdepartementet (e-post till departementet)

Artikeln senast uppdaterad 20 juni 2007

RELATERAT

- [Läs mer om brukardelegationen](#)
- [Sveriges strategirapport för social trygghet och social delaktighet 2006-2008](#)
- [Sveriges rapport om insatser för att förebygga fattigdom och social utestängning 2005](#)
- [Sveriges handlingsplan mot fattigdom och social utestängning 2003-2005](#)

Regeringskansliet
103 33 Stockholm
Växel 08-405 10 00